

Eva-Mari Aro on kasvifysiologian ja molekyylibiologian professori Turun yliopistossa sekä vuodesta 1998 lähtien akatemiaprofessori. Aro johtaa kansallista Integroidun fotosynteesi- ja metaboliittitutkimuksen huippuyksikköä. Hän toimii aktiivisesti Kansainvälisen Fotosynteesitutkimusseuran johdossa (seuran presidentti v. 2004–2007) ja edistää uusien ja puhtaiden "aurinkopoltoaineiden" kehitystutkimusta eurooppalaisissa konsortiohankkeissa.

Saara Bäck on erikoistunut Itämeren suojelun tutkimukseen. Hän väitteli tohtoriksi Liverpoolin yliopistosta vuonna 1991 ja työskenteli sen jälkeen erilaisissa Itämereen liittyvissä tutkimustehtävissä. Vuosina 2002–2007 Bäck oli Suomen ympäristökeskuksen Itämeren suojelun tutkimusohjelman tutkimuspäällikkö. Tällä hetkellä Bäck toimii Ympäristöministeriössä Itämeren koskevien asioiden asiantuntijana kansallisissa ja kansainvälisissä yhteyksissä.

Yrjö Haila opiskeli Helsingin yliopistossa ekologista eläintiedettä ja teoreettista filosofiaa. Valmistuttuaan Haila työskenteli muun muassa Suomen Tutkijaliiton pääsihteerinä ja Suomen Akatemian tutkijana. Hän on Tampereen yliopiston ympäristöpolitiikan professori syksystä 1995 lähtien. Hailan julkaisuluettelossa on noin 350 nimikettä mm. ekologiasta ja ekologian filosofiasta sekä ympäristöongelmien poliittisista ja yhteiskunnallisista ulottuvuuksista.

Ilkka Hanski tutkii pirstoutuneissa elinympäristöissä elävien lajien biologiaa. Akatemiaprofessori Hanskin tärkein tutkimuskohde on Ahvenanmaalla elävä täpläverkkoperhonen, jota Hanskin johtamassa metapopulaatiobiologian tutkimusryhmässä Helsingin yliopistossa on tutkittu vuodesta 1991 lähtien. Hanski on kirjoittanut noin 300 tieteellistä artikkelia ja 10 kirjaa. Viimeisin kirja on Viestejä saarilta, suurelle yleisölle tarkoitettu kirja luonnon monimuotoisuudesta.

Mikael Hildén on tutkinut erityisesti luonnonvarojen käyttöä ja säätelyä sekä ympäristöpolitiikkaa. Hän on vastannut laajojen valtakunnallisten ohjelmien, muun muassa kansallisen biodiversiteetti-ohjelman arvioinnista. Professori Hildén työskentelee ohjelmajohtajana Suomen ympäristökeskuksen tutkimusosastolla.

Seppo Kellomäki on metsänhoitotieteen professori Joensuun yliopistossa vuodesta 1981. Kellomäki tutkii ilmastonmuutoksen vaikutuksia boreaalisen metsäekosysteemin dynamiikkaan, metsien sopeutumista ja metsienhoidon sopeuttamista ilmastonmuutokseen, männyn laatukasvatusta sekä boreaalisen metsäekosysteemin rakenteen ja toiminnan mallinnusta. Hän on julkaissut 250 tieteellistä artikkelia ja ohjannut 28 väitöskirjaa metsäekologian ja metsänhoidon alalla.

Hanna Kokko on eläinekologian professori Helsingin yliopistossa sekä apulaisprofessori Australian kansallisessa yliopistossa Canberrassa. Kokon johtama ekologisen ja evolutiivisen dynamiikan tutkimusryhmä tarkastelee yksilötason valinnan ja populaatioiden dynamiikan välistä suhdetta käyttämällä sekä teoreettisia että empiirisiä lähestymistapoja. Monissa ryhmän tutkimusprojekteissa on suojelunäkökulma.

Virpi Lummaa on turkulaislähtöinen evoluutiobiologi, jonka työ pohjautuu suomalaisista kirkonkirjoista koottuihin sukupuihin. Lummaan tutkimusryhmä selvittää, miten luonnonvalinta on vaikuttanut esiteollisen ajan ihmisten elinikään ja perhekokoon, sekä erityisesti mikä merkitys oman lisääntymisikänsä ohittaneilla naisilla on perheen evolutiiviselle menestykselle. Tällä hetkellä Lummaa on Royal Societyn rahoittama tutkija Sheffieldin yliopistossa.

Jari Niemelä on kaupunkiekologian professori ja biotieteellisen tiedekunnan dekaani Helsingin yliopistossa. Hänen tutkimusalaansa ovat kaupunkiekologian lisäksi metsäluonnon monimuotoisuus ja trooppinen ekologia. Tutkimuskysymyksiä hän pyrkii lähestymään monitieteisesti. Jari Niemelä on WWF Suomen hallituksen puheenjohtaja.

Otso Ovaskainen toimii akatemiattutkijana Helsingin yliopiston Bio- ja ympäristötieteiden laitoksella. TkT Ovaskaisen johtama Matemaattisen biologian tutkimusryhmä keskittyy luonnonpopulaatioiden ekologian, genetiikan ja evoluution tutkimukseen. Ovaskainen kehittää sekä yleistä matemaattista teoriaa että tilastollisia menetelmiä, joiden avulla teoria voidaan yhdistää maastosta kerättyyn tietoon.

Kimmo Tiilikainen on ruokolahtelainen kansanedustaja ja luomuyrittäjä, koulutukseltaan maatalous- ja metsätieteiden maisteri. Ympäristöministerin tehtävää hän on hoitanut syyskuusta 2007 alkaen. Eduskunnassa Tiilikainen on ollut muun muassa maa- ja metsätalousvaliokunnan sekä ympäristövaliokunnan jäsen.

Heikki Toivonen on kasviekologi ja -systemaattikko. Viime vuosina prof. Toivonen on suuntautunut biodiversiteettiarviointeihin, biodiversiteetti-indikaattorien kehittämiseen sekä ilmastonmuutoksen vaikutusten arviointiin. Vuodesta 2002 hän on johtanut Suomen ympäristökeskuksen luonnon monimuotoisuuden tutkimusohjelmaa. Hän on myös työskennellyt biodiversiteettisopimuksen sihteeristössä ja useissa kansainvälisissä asiantuntijaryhmissä.